

La Pedra dels Àngels

Fa temps, a l' Edat Mitjana, a dalt d'una muntanya hi havia un poble que es deia Les Borges del Camp.

En un bosc apartat del poble hi havia una pedra màgica que ajudava la gent que era pobre . Aquella pedra concedia a les persones bones el que necessitessin.

Un dia el diable se va assabentar que aquella pedra ajudava a la gent necessitada i no li va agradar perquè ell havia intentat des de feia temps, portar la desgràcia al poble.

Se'n va assabentar gràcies que un del seus follets malignes que va estar espiant el lloc de la pedra dies i dies.

Un dia una noia amb els cabells morenos, amb un vestit marró, amb un davantal i un mocador al cap va entrar dintre del bosc i de cop i volta es va trobar el diable que portava una capa negra i el trident i li va dir:

- Tu què vens a fer aquí? - va respondre la noia tot tremolant:

- Vaig a veure la pedra dels desitjós- va contestar el diable:

- On esta aquesta pedra del desitjós? - va contestar la noia tot tremolant:

- En la profunditat del bosc, que està al costat del poble.

De cop i volta, la noia va marxar corrent i el diable va anar a veure la pedra per veure si podia demanar un desig. Quan va arribar, va anar a demanar el desig i no va passar res.

Al cap d'una estona, li va tornar a demanar un altre desig i no va passar res. La pedra restava immòbil. A la tercera, tampoc va respondre, i el diable se va enfurismar i li va donar una patada a la pedra. De sobte, van sortir del cel unes noies amb els cabells blancs amb una aura al cap. Portaven un vestit blanc i llarg, i anaven sense sabates. I li van dir:

- A aquesta pedra no se li poden demanar desitjos dolents.

- Com si vosaltres manéssiu a tot el mon!!!!!! - va respondre el diable.

El diable tot furiós, va agafar els àngels i els va lligar darrera de la pedra perquè no poguessin concedir més desitjos bons a la gent que hi anés.

Van passar els dies, fins que un dia, una noia amb els cabells rossos que portava un vestit blau i que anava recollint fruits silvestres amb el seu cistell, va veure els àngels lligats darrera de la pedra i els va dir:

- Voleu que us ajudi a deslligar-vos?

- Si, si os plau – van contestar.

La nena va ajudar als àngels que estaven lligats a deslligar-se i li van agrair l'ajuda, però de sobte, va sortir el diable traient foc pels queixals.

El diable, com que havia lligat els àngels darrere de la pedra però no havia servit per a res, de tant enfadat que estava, va clavar als àngels dins de la pedra per a que així, mai més poguessin sortir.

La noia que havia ajudat a deslligar els àngels, ho va veure tot amagada darrera d'un arbre, i quan va poder, va anar corrent a la plaça del poble i ho va explicar tot.

Els borgencs i les borgenques, van continuar anant a demanar desitjos a la pedra dels desitjos sabent que els àngels eren dins. Encara ara hi van, i tots els desitjos es compleixen.

Des d'aquell moment, els borgencs i les borgenques, coneixen aquesta pedra com “la Pedra dels àngels”.